

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Reports

گزارشها

حزب کار ایران (توفان)

۱۱ اپریل ۲۰۱۸

تظاهرات با شکوه چند صد هزار نفری دانش آموزان و جوانان در امریکا

(گزارشی از رفقای امریکا)

روز شنبه، ۲۴ مارچ، دانش آموزان و جوانان سراسر امریکا دست به تظاهرات زدند. این تظاهرات توسط بازماندگان حادثه تیراندازی ۱۴ فبروری در پارک لند فلوریدا و در واکنش به کشتار دوستان همکلاسی شان فراخوان داده شده بود. جوانی ۲۳ ساله با اسلحه نوع ارتشی به دانش آموزان دبیرستان تیراندازی می کند و ۱۴ دانش آموز و ۳ دبیر و مربی ورزشی را می کشد و ۱۷ نفر دیگر را مجروح می کند.

فراخوان داده شده به سرعت به یک جنبش سراسری، «مارش برای جانمان - March For Our Lives»، تبدیل گردید. در شهر واشنگتن، پایتخت امریکا، بیش از ۸۰۰ هزار نفر در تظاهرات شرکت کردند. این جنبش نو پا بیش از ۸۰۰ شهر کوچک و بزرگ امریکا را در هم نوردید و میلیون ها نفر را به خیابان ها کشانید و همبستگی دانش آموزان تعدادی از کشورهای دیگر را به خود جلب نمود.

در این اعتراضات، دانش آموزان با حرارت تمام و با خشم و نفرت از درد و رنج جوانان صحبت می کردند. بعضی از آنها از خشونت وحشتناک پولیسی و غیرپولیسی در مناطق اکثراً سیاه پوست و لاتین نشین سخن گفتند، ولی هیچ کدام از آنها آن را به مسأله نژادی ارتباط ندادند، بلکه به عکس، بدرستی بیان کردند که ریشه این خشونت ها در نابرابری اجتماعی، بیکاری، وضع وخیم مدارس عمومی، بی دورنمایی و آینده نامعلوم نهفته است، که باید آنها را از بین برد. آنها داستان از دست دادن همکلاسی های شان و خشونت خیابانی و به گلوله بستن مردم بی گناه در مکان های عمومی را به قتل های پولیسی، به خشونت سازمان یافته دولتی، و به سیاست ها و تبلیغات نظامی گری دولتی ارتباط دادند.

تعدد خشونت مسلحانه در مدارس و مکان های عمومی و عدم خواست قدرتمندان دولتی در مقابله با آن، دانش آموزان را به این نتیجه گیری رسانده است، که مقامات نسبت به جان آنها بی تفاوت اند. واقعیت این است که «انجمن ملی سلاح» هر ساله مبلغ هنگفت میلیاردي از فروش اسلحه در جامعه سودهای کلان به جیب می زند و سیاستمداران و قانونگذاران را با درصد کوچکی از این سودها می خردند، تا نفرت مردم از این وضعیت وحشتناک را مهار کنند و بر آن آب سرد بپاشند. به این ترتیب قانونگذاران نظام، سطح محدودیت خرید اسلحه را حتی از سطح محدودیت کسب یک گواهی رانندگی پائین تر نگاه داشته اند. جوانان بدرستی به این نتیجه رسیده اند که انتظار از این نظام برای حل مشکلات اجتماعی انتظار بیهوده ایست. نیویورک تایمز در مقاله ای به این موضوع اشاره می کند که جوانان بسیاری از نظام سیاسی - اقتصادی موجود ناخشنودند، که برخی از همه پرسى ها از جوانان نشان می دهند، که درصد جوانانی، که ترجیح می دهند،

در یک نظام سوسیالیستی زندگی کنند، رو به افزایش است؛ و بعضی از آمارها حاکی از این هستند که در آمد متوسط جوانان بیش از ۴۰ درصد نسبت به سال ۱۹۹۵ کاهش یافته است؛ و بیش از ۲۰ درصد کودکان و جوانان زیر ۱۸ سال در فقر به سر می‌برند؛ ۴۰ درصد جوانان در خانواده‌های بسیار کم درآمد زندگی می‌کنند.

باید توجه داشت که حرکت‌های خشونت‌آمیز و انتحاری افراد بریده شده از جامعه را نمی‌توان از شرایط کلی جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند، جدا نمود. یأس و نومیدی و بی‌آیندگی، که نظام منحط سرمایه‌داری در میان جوانان به وجود آورده است، افراد را به سوی چنین حرکت‌هایی سوق می‌دهد. خشونت‌های فردی در جامعه آمریکا از قهر ارتجاعی، که نظام امپریالیستی بر جامعه و بر ملت‌های دیگر اعمال می‌کند، جدا نیستند. قهر ارتجاعی امپریالیسم آمریکا بر کشورهای خاورمیانه و هورا کشیدن رسانه‌های وابسته و نیووابسته دولتی برای آن فرهنگ سیاسی جامعه را آلوده کرده است.

شرکت وسیع دانش آموزان و جوانان در تظاهرات نشان از رادیکال شدن نسل جوان دارد، که در طول عمر خود چیزی جز جنگ، سرکوب دولتی، از خود بیگانگی و ناکارایی اجتماعی، نابرابری اجتماعی منتج از نظام سرمایه‌داری ندیده است. در حالی که بسیاری از دانش آموزانی که در این تظاهرات سخنرانی کردند، بر این نکته انگشت گذاشتند که بیکاری و نابرابری اجتماعی و ناامیدی نسل جوان را به تباهی می‌کشاند و این که جنبش «مارش برای جانمان» باید بر روی ریشه‌های وجود خشونت کور در جامعه تمرکز دهد. نمایندگان حزب دمکرات «کنترول بر خرید اسلحه» و «تنظیم قوانین بهتر برای شناسایی افرادی که سلاح غیرمجاز دارند» و... را مطرح می‌کنند. حزب دمکرات، که خود یکی از پایه‌های اصلی ایجاد این شرایط وخیم برای جوانان است، و از آن سود می‌برد، بسیار نگران ارتقاء آگاهی جوانان از ریشه‌های خشونت کور و آسیب‌های اجتماعی است و سعی دارد که خشم و نفرت جوانان را از وضع موجود به سوی صندوق‌های رأی برای دمکرات‌ها هدایت کند. تلاش حزب دمکرات این است که اعتراض جوانان به آسیب‌های اجتماعی را به سوی بحث بر روی «هویت نژادی». «هویت جنسیتی» بکشاند و جنبش نوپای جوانان را از مضمون تهی سازد.

راه پیشروی جنبش دانش آموزان و جوانان، افزایش سطح آگاهی آن، شناخت دقیق‌تر از عملکرد نظام سرمایه‌داری امپریالیستی، پیوند دادن خود با جنبش طبقه کارگر علیه بیکاری و برای دستمزد مناسب و بیمه بهداشتی و آموزش رایگان برای خود و فرزندان، برای بیمه بازنشستگی، علیه جنگ و نابرابری در سیستم نهادینه شده استثماری، نفوذ دائی حزب دمکرات از جنبش و تلاش برای پیوند زدن با جنبش‌های دیگر و برای تشکیل یک جنبش مستقل علیه هر دو ستون ارتجاع حاکم است.